

на отечеството, и той го послъшаша. Когато си втърждаше, помóли мѸ са "Аугустъ да мѸ даде за проводакъ нѣкой добръ совѣтъ. Тогáзи рече философатъ: кога̀ си гнѣвенъ, ѿ царю, да не речешъ нищо нити да стóришь додѣ не прочитешъ а, б, в, . . . Тойзи часъ го оулови Царьатъ за раката и мѸ рече: и́още ми трѣбашъ и го дарже презъ сичката нѣа година, защо̀ знаáше чи най̀ добаръ царь за гнѣватъ ѣ ма́нието.

Безмѣстна любóвь.

Кѣсарь като̀ видѣ на Римъ нѣкои странницы чи держáха на рацѣтѣ си кóченца и ги мѣлваха, пристапи при тѣхъ и ги попыта: на ли раждатъ по тѣхнытѣ мѣста̀ женытѣ дѣца̀; съ тáзи хоратá ги ма́мраше чи любáха добытацытѣ, както̀ трѣбаше да любатъ дѣцáта си.

О́екий самси зна́й гдѣ го боли.

Пáвелъ Ёмѣль Римскій началникъ напóсти женáта си. Това̀ като̀ чѸха прѣтелитѣ неговы привра́хася при него и мѸ дѸмаха: дали
цкло-